

A man in a yellow shirt and glasses is working on a large, three-dimensional metal sign. He is using a tool to adjust the letters. The sign is made of polished metal and features the text 'Op Nieuw' in a stylized, blocky font. The letters are mounted on a wooden frame. The background is a plain, light-colored wall. A green laser line is visible on the wall, and a white spherical object is in the upper right corner.

Op Nieuw

sinds 1983
Blad van de Amsterdamse Nieuwmarkt
december 2025

OpNieuw is het blad voor de
Nieuwmarktbuurt / Lastage, door en
voor buurtbewoners.

**OpNieuw wordt gratis huis aan huis verspreid
in het gebied dat begrensd wordt door
Geldersekade, Uilenburg, Zwanenburgwal,
Staalkade, en 's Gravelandsveer, Kloveniers-
burgwal en Nieuwmarkt en op Oosterdoks-
eiland.** Deze uitgave wordt mede mogelijk
gemaakt door Stadsdeel Centrum en de

Koninklijke
Nederlandse
Akademie
van
Wetenschappen

OpNieuw

Donaties: MC A: 2 + EN MDD: 15 DANK

Voorplaat: Melle Hammer **Achterplaat:** Joanneke Meester **Redactie:** Sati Dielemans, Doenja, Nanny Kok,
Sofie de Wilde, Ingrid Gercama, Melle Hammer, Olga de Haan, Riëtte van der Plas en Louke Spigt.

Aan dit nummer werkten mee: Roos Hendriks, Janne Buurman, Gido Steemers, Hans Puts,
Greetje van der Krieke, René Louman, GenZ, Lode Wiggersma, Hugo Lingeman, Merel Visser, Stichting
Amstergaard, Marina den Ouden, Jeffrey Choy, Ghostand John, Fee Golin en Joanneke Meester.

Bezorgers: Alf van der Vliet, Anneke Barnabas, Barbara Wichers Hoeth, Beiki Bakker, Cees Tijssen, Coco
van Dijk, Elena Simons, Felix Kalkman, George Janzsen, George Janzsen, Gertrud Pijnenburg, Hans Puts,
Ien van Leeuwen, Johanneke Guldemond, Kim van Haaster, Lea Israels, Machiel Limburg,
Mariken de Goede, Marte Meijer, Maud van der Baan,
Michiel Commandeur, Mieke van Beeren, Mireille Janssen,
Mischa Janknegt, ML van Asperen de Boer-Eichholtz, Nico de Jong,
Patricia Bannier, René Louman, Rob Gerretsen, Sandra Rottenberg

Stichting OpNieuw Amsterdam K.v.K. 41209382
Recht Boomssloot 52, 1011EC Amsterdam
redactie@opnieuw.nu / bestuur@opnieuw.nu
Donaties NL 68 INGB 0006037046
advertenties@opnieuw.nu

ook iets te melden?

Iedereen mag altijd een
(buurtgerelateerd) artikel insturen.
>> redactie@opnieuw.nu

Bij de voorplaat: Installatie gedenkteken *Vijftig jaar Huis de Pinto*.

Uitgangspunt voor het ontwerp van dit werkstuk was het vers dat
stadsdichter F. Starik schreef bij de oprichting van Huis de Pinto.
Het gedicht beschrijft de betrokkenheid van de buurtbewoners
toentertijd en het succes van hun acties, waardoor het Pintohuis
behouden bleef. De laatste regel van het gedicht klinkt als een
verzoek of een bevel, het motto voor nog eens 50 jaar:

Blijf. En durf te zijn. Ga niet kwijt.

Deze bede past ook ons buurtblad.

Ontwerp Melle Hammer. Curator Jacqueline Verhaagen. De onthulling was op
26 september door Locoburgemeester Rutger Groot Wassink. Het werkstuk zal
zo nu en dan te zien zijn. Het vers altijd.

In dit nummer:

L.S.

- 4 **Brand in Mokum**
- 5 **Vacatures OpNieuw**
- 6 **Hans Puts**
- 7 **Joop Gilliamse crêche**
- 10 **Rambler Studios**
- 12 **Gelderse Gaai #2**
- 15 **GenZ**
- 16 **Ode aan het woud**
- 18 **10 jaar Roze**
- 19 **Erwin Olaf**
- 21 **Kijk niet weg**
- 22 **Ruijtergaard**
- 23 **>4cm<**
- 27 **Doenja**
- 29 **Janne**
- 30 **Used**
- 32 **All you need is love**

Blijf. En durf te zijn. Ga niet kwijt. lijkt het thema van dit nummer geworden. Dit motto, verzoek, bevel, klinkt in meerdere artikelen door. Zoiets bedenken wij als makers niet, dit ontstaat dankzij spontane inzendingen en dankzij de soms tijdelijke fascinaties van onze redactieleden. Of omdat Roos Hendriks, na 14 jaar trouwe inzet, meer tijd met haar (klein)kinderen wil doorbrengen. (En geef haar eens ongelijk.)

Een buurtkrant als dit is als het leven zelf: zonder reden koud op elkaar gemonteerde gebeurtenissen en observaties terwijl je op het eind van de dag toch kunt zeggen: dit was de dag van de kwattende mannen, de zwangere vrouwen of kleine kriebelbeestjes. Vul maar in.

Tegen de tijd dat je deze editie uitgelezen, gedeeld en doorleefd hebt is het tijd voor oliebolletjes. En champagne! Want we willen door! >> **Vacatures OpNieuw: pagina 5**

Een nieuwe winter een ander geluid? *Blijf. En durf te zijn. Ga niet kwijt.* Geldt vooral ook voor uw buurtkrant – er is ernstig menskracht nodig.

Voor nu alvast: fijne feestdagen.

De deadline voor ons volgende nummer is 6 februari 2026

Illustratie: GIDO STEEMERS

Een afwisselende en verantwoordelijke vrijwilligersfunctie binnen een enthousiast team.
Een inspirerende omgeving waar je samen met anderen een verschil kunt maken.
Veel communicatie verloopt per mail en de meeste werkzaamheden kunnen thuis uitgevoerd worden.

Herken jij jezelf in één van de onderstaande profielen en lijkt het je leuk om deel uit te maken van ons bestuur? Stuur dan je motivatie en cv naar bestuur@opnieuw.nu of neem contact op met Roos Hendriks: 06-41 49 17 57.

Bestuurslid Penningmeester (vrijwilliger)

Als penningmeester ben je verantwoordelijk voor de financiële administratie en het beheer van de geldstromen binnen onze organisatie. Je zorgt ervoor dat we financieel gezond blijven.

Taken en verantwoordelijkheden

- Financiële administratie: bijhouden van inkomsten en uitgaven, facturen verwerken en betalingen doen.
- Begroting en jaarrekening: opstellen van de jaarlijkse begroting en het opmaken van de jaarrekening.
- Rapportage.
- Aanvragen van subsidies of fondsen – in samenwerking met bestuurslid Advertenties.
- Advies: het bestuur adviseren over financiële zaken en beleid.

Wat vragen wij?

- Affiniteit met financiële administratie en/of ervaring met boekhouden.
- Nauwkeurig, betrouwbaar en stressbestendig.
- Goede communicatieve vaardigheden.
- Beschikbaarheid voor 10 uren per maand en voor bestuurlijke vergaderingen (minimaal eenmaal per jaar).
- Ervaring met specifieke software, bijvoorbeeld Excel of boekhoudprogramma's.

Bestuurslid Advertenties (vrijwilliger)

Als bestuurslid Advertenties ben je verantwoordelijk voor het aantrekken van adverteerders, het onderhouden van contacten en het optimaliseren van onze advertentie-inkomsten.

Taken en verantwoordelijkheden

- Acquisitie: actief benaderen van potentiële adverteerders en partners.
- Relatiebeheer: onderhouden van contacten met bestaande adverteerders.
- Aanvragen van subsidies of fondsen – in samenwerking met de penningmeester.
- Periodiek verslag uitbrengen aan het bestuur over de resultaten en inkomsten.

Wat vragen wij?

- Commercieel inzicht en affiniteit met acquisitie en verkoop.
- Goede communicatieve en sociale vaardigheden.
- Creatief, proactief en resultaatgericht.
- Beschikbaarheid voor 15 uren per maand en voor bestuurlijke vergaderingen (minimaal eenmaal per jaar).

Bestuurslid Distributie (vrijwilliger)

Als bestuurslid distributie ben je verantwoordelijk voor het tijdig en nauwkeurig verspreiden van ons blad in de buurt.

Taken en verantwoordelijkheden

- Organiseren en coördineren van de verspreiding van het blad.
- Logistiek: zorgen dat er genoeg vrijwilligers zijn om het blad rond te brengen.

Wat vragen wij?

- Organisatorisch talent en oog voor detail.
- Zelfstandig en nauwkeurig kunnen werken.
- Goede communicatieve vaardigheden.
- Beschikbaarheid voor 2 dagen per kwartaal en voor bestuurlijke vergaderingen (minimaal eenmaal per jaar).

Op vca.nl kun je meer informatie over de vacatures vinden

HANS PUTS

...aan de Amstel

750 jaar geleden voeren er hooguit enkele punters heen en weer op de Amstel langs de eenvoudige huisjes. Tegenwoordig is het een drukte van jewelste op het water, tenminste dat was het afgelopen zomer. Kijk maar naar de tekeningen die ik heb gemaakt. Er is dus veel veranderd maar wat blijft is de vrijgevochten eigenzinnigheid van de mensen die zich ooit aan de monding van de Amstel hebben gevestigd.

Daar heb ik dit lied over geschreven:

Amsterdam
Amsterdam

de grachten en de bruggen
de huizen met hun gevels
de mensen op straat
soms tot heel erg laat

Amsterdam
Amsterdam
750 jaar, hoe krijg jij het voor elkaar?
Amsterdam, mijn lieve stad, wie doet je wat?
Amsterdam
Amsterdam

kleine mooie dingen
ik hoor de vogels zingen
de kleuren in het groen
er is zo veel te doen

Amsterdam
Amsterdam
750 jaar, hoe krijg jij het voor elkaar?
Amsterdam, mijn lieve stad, wie doet je wat?
Amsterdam
Amsterdam

kunst, muziek, theater
je krijgt er geen kater
iedereen is blij
met jou en mij

Amsterdam
Amsterdam
750 jaar, hoe krijg jij het voor elkaar?
Amsterdam, mijn lieve stad, wie doet je wat?
Amsterdam
Amsterdam

De Joop Gilliamse crèche

OLGA DE HAAN

Door de weeks, behalve op woensdag, is het rond negenen 's ochtends een drukte van jewelste bij Prins Hendrikkade 165/166. Ouders tillen hun kleintjes uit de kinderzitjes van de woest-geparkeerde fietsen, bakfietsen en wandelwagentjes om ze naar de kinderopvang te brengen, die verscholen ligt achter de statige gevels. En dat gaat al meer dan vijftig jaar zo. Op dit (waarschijnlijk) enige adres in Amsterdam waar twee afzonderlijke panden één voordeur delen bestaat al decennialang een heel bijzondere vorm van kinderopvang: een kleinschalige crèche, gerund door ouders die onderling elkaars peuters opvangen tot ze groot genoeg zijn voor de basisschool. Geen subsidies, geen geschoolde leidsters en geen directie, wel, gek genoeg, toenemende overheidsbemoeienis. Sinds begin jaren '80 heet deze opvang de Joop Gilliamse crèche, genoemd naar de oudste peuter van de eerste lichting. In de tien jaar daarvoor was het onderdeel van Provo's Het Witte Kinderplan en daarvoor de 'antiautoritaire kresj' van de Brandtgroep. Een paar honderd kinderen uit de buurt hebben hier hun eerste pasjes gezet, in de tuin op driewielertjes rondgefietst en taartjes gebakken in de zandbak.

Niet alleen de crèche is bijzonder, ook het pand waarin het huist is dat; dat staat symbool voor ruim een eeuw hoogtepunten uit de Amsterdamse sociale geschiedenis.

Huize de Vreede

In 1911 werd nummer 165 aangekocht door de liefdadigheidsvereniging Hulp voor Onbehuisden (nu HVO/Querido) om er Het Jongenshuis in te vestigen: 36 'oudere jongens' tussen de 14 en 16 jaar, die uit huis waren geplaatst of als zwervertje van de straat geplukt, werden hier ondergebracht. Zij kregen een beroepsopleiding zodat ze later konden gaan werken in plaats van te gaan bedelen. Het werd al snel te klein en in 1918 werd 166 erbij gekocht, werden de twee panden samengevoegd en drastisch verbouwd voor het huisvesten van 46 kwetsbare jongens. Onder begeleiding maakten die hun huiswerk, daarna werd aan de grote tafel gelezen, geschaakt en gedamd. 's Avonds kwam begin jaren dertig Koos Vorrink vaak langs, om de jongens bij te spijkeren over politiek en klassenmaatschappij. Deze Koos Vorrink werd later landelijke bekend als de charismatische leider van de SDAP/PvdA, hij was ook de grootvader van Koos Zwart, die op zijn beurt roem verwierf als medeoprichter van Paradiso en de wekelijkse 'Cannabis beursberichten' op de VPRO radio. Jarenlang floreerde het Jongenshuis: 'Van onze jongens behaalden 10 het einddiploma Handelsschool, 1 de acte stuurman, 1 de acte Duitsch en Handelscorrespondentie, terwijl 2 jongens geslaagd zijn voor machinist. (Jaarverslag HVO 1919).

De rap verslechterende economie sleurde het Jongenshuis mee. Midden jaren dertig waren de pupillen geen brave adolescenten meer, maar boefjes met een voorwaardelijke veroordeling of zelfs tbs. Na de oorlog kwam de klad er pas goed in: de opvoeders deden hun best maar de jongens steeds minder. Het Jongenshuis moest aan een andere doelgroep onderdak gaan bieden: mannelijke delinquenten in de leeftijd van 18 tot 35 jaar die via de reclassering werden geplaatst. Het betrof een experiment: de mannen kregen geen straf maar zouden worden voorbereid op terugkeer in de maatschappij. De naam Jongenshuis voldeed nu niet langer en er moest dus een nieuwe naam komen. Die mocht echter niet stigmatiserend zijn, om de toekomst van deze mannen niet meteen al te schaden. Een deskundige van het Gemeentearchief was net een gebeeldhouwde siersteen aan het onderzoeken die jarenlang bij HVO/Querido had rondgezworven: een afbeelding van een in het wit geklede vrouw met het onderschrift 'De Vreede'. Dit was een uiterst geschikte naam voor de nieuwe boevenopvang.

Bij de opening in oktober 1959 van het jongenshuis nieuwe stijl werd de siersteen aan de gevel bevestigd en op feestelijke wijze doopte de toenmalige minister van Justitie mr. A.C.W. Beerman het pand Huize De Vreede. De sier- annex gevelsteen is sinds de jaren 80 bij de laatste verbouwing spoorloos verdwenen.

Het experiment was geen succes: de jonge reclasseringsklanten wilden maar niet deugen. Adviserend psychiater Rutger Horst schetste in 1960 een onthutsend beeld van Huize De Vreede, waar toen 23 mannen woonden. Hij kwalificeerde alle bewoners als patiënten, gekken en misdadigers. En zo ging het verder bergafwaarts, totdat HVO in 1971 definitief de deuren van De Vreede sloot.

Een jaar later werden de totaal uitgewoonde panden betrokken door woon-kraakgroep Gerard Brandt. De groep praktiseerde de antiautoritaire opvoedingsmethode in hun eigen 'kresj', en was eerder uit een kraakpand elders op straat gezet. In datzelfde jaar bood de bel-etage van Huize De Vreede tijdelijk onderdak aan de afdeling maatschappelijk werk van wijkcentrum De Boomsspijker, speciaal voor jongeren uit de Nieuwmarktbuurt die nogal wat begeleiding nodig hadden. Die scheurden graag met brommers door de marmeren gangen; dat 'moest toch kunnen' volgens het credo van die wilde tijd. Onderwijl braken de metrorellen uit. Krakkers van Aktiegroep Nieuwmarkt die door de Mobiele Eenheid uit de gekraakte panden waren gezet, werden in huis opgevangen. Na vertrek van de Boomsspijker betrof de woon-kraakgroep alle verdiepingen en noemde zich voortaan woongroep Huize De Vreede. Provo's trokken erbij in met hun Witte Kinderplan: de bel-etage van 166 huisvestte de eerste twee klassen van de Witte-Kinderplan-Basisschool, de Geert Grootteschool bewaakte de kwaliteit van het geboden onderwijs. In het achterhuis kwam de crèche van Provo. 'Het Witte Kinderplan doorbreekt de maatschappij gevormd door ingekapselde vakjesmensen', aldus Provo. Er waren maximaal tien kinderen op de crèche, vijf ouderparen zorgden bij toerbeurt een dag per week voor elkaars en hun eigen kinderen. De opvang was vijf dagen per week open.

Begin jaren tachtig was Provo wel verdwenen, daarmee ook de geest van het Witte Kinderplan; kinderen werden er nauwelijks meer gebracht en Het Kinderplan was op sterven na dood. Totdat familie De Haan uit Huize de Vreede er met de komst van hun dochter in 1982 nieuw leven inblies. Met een groep Nieuwmarktouders werden de muren geschilderd, het speelhuisje in de tuin opgeknapt en karren getimmerd om met de peuters op stap te gaan. De Joop Gilliamse crèche was geboren.

links: eerste lichting Joop Gilliamsers, rechts: Joop Gilliamse, de naamgever

De Joop Gilliamse crèche nu:

De antiautoritaire aanpak werd ingeruild voor iets meer regelmaat. De ouders stelden met elkaar een ongeveer dagelijkse routine vast: aankomst, spelen, liedjes zingen of knutselen, fruihapje met crackers, plassen op potje, buitenspelen of erop uit, naar Artis, Hortus of iets totaal anders, bijv. met de pont varen, net zoals het uitkomt. Dan een zelfbereide gezonde lunch, middagslaapje voor de kleintjes en voorlezen voor de groteren, spelen, en dan is het alweer vier uur en komen de ouders de kinderen ophalen.

Alles werd naar eigen inzicht en met eigen middelen geregeld. Inspecteurs van de GGD en Brandweer gaven tips over hoe de veiligheid verbeterd kon worden en die werden grif opgevolgd. Ursula den Tex, toen een bekende publiciste, noemde in haar reportage over de kinderopvang voor Vrij Nederland, toen een gezaghebbend weekblad, de Gilliamse crèche 'de leukste kinderopvang van Nederland'. Passages uit dat artikel (5/12/'87) zijn meermalen aangehaald in opvoedkundige publicaties als inspirerend voorbeeld.

Er is inmiddels weinig tot niets veranderd. Volgens de logboeken die jarenlang regelmatig op onregelmatige wijze werden bijgehouden is er nog steeds dezelfde dagindeling en worden de kinderen in de karren geladen voor een uitstapje, vooral Artis is een geliefd doel.

Nog steeds doen de ouders alles zelf en zijn ze verantwoordelijk voor onderhoud en veiligheid. Wel is de overheidsbemoeienis groter: door het 'twee paar ogen beleid' moeten er altijd twee ouders aanwezig zijn, om mogelijk misbruik te voorkomen. Een heel groot voordeel van een oudercrèche is dat de ouders weten hoe hun lieveling de dag doorbrengt en daar zelf invloed op hebben. En kun je als ouder steun vinden bij andere ouders. Nina, van de eerste lichting Gilliamsers: 'Toen ik zelf moeder werd en thuis zat met 1 peuter en 1 baby was ik best wel eenzaam, maar zodra ik bij de crèche kwam kreeg ik er een hele supportgroep bij, met wie ik over kinderdingen kon praten, zorgen delen en verder ook leuke dingen kon doen.' Andere oudgedienden vertellen dat je elkaar alsmaar blijft tegenkomen, ook als je naar andere scholen gaat. "Eerst kom je elkaar tegen op straat, en later weer in Paradiso" zo vat Jessica, oudgediende van lichting '90, het samen. Marie Peper, een moeder die nu in de crèche samen met de anderen voor de peuters zorgt, zegt: 'Samen met andere ouders kinderen opvangen en helpen ontwikkelen is precies hoe ik het ouderschap voor mij zag. Het is een eer om je eigen kind, de andere kinderen/ouders en jezelf te zien groeien door de jaren heen. Dat de crèche al zo lang bestaat en vrijwel hetzelfde in elkaar zit als 40 jaar geleden bewijst ook dat deze vorm van kinderopvang heel goed werkt!'

Lijkt het jou ook fijn om in deze kleine crèche van maximaal acht kinderen, samen met andere gelijkgestemden voor jouw en andermans kinderen te zorgen, meld je dan aan!
Dat kan via <https://www.joopgilliamse.nl/>

Voor een meer uitgebreide beschrijving van de geschiedenis van crèche, Huize de Vreede en de Prins Hendrikkade/Jodenbuurt
>> <https://oudeygracht.nl/>

Rambler Studios

Tekst en beeld: RIËTTE VAN DE PLAS

Op het eerste gezicht valt het weinig op: Rambler Studios op de Zeedijk 54. Een van de kledingwinkels die de straat kleur geven. Als je binnenkomt zie je achterin mensen bezig op naaimachines en in de winkel zelf hangen unieke kledingstukken. De designers zijn jonge mensen die bij Rambler Studios een plek hebben gevonden om kleding te leren ontwerpen. Ramblers ontwierpen onder andere de nieuwe uniformen van de medewerkers van het planetarium in Artis. Ook ontwierpen ze voor een van hun partners de Koninklijke Industriële Club, een uniek kledingstuk geïnspireerd op hun vlag. Verder verleenden ze hun fashion medewerking aan het Milkshake festival.

Ik spreek met Ushani Karunadasa, de studiomanager en met twee ontwerpers Quiin Joy en Bebo:

Quiinn Joy: ‘Ik heb het idee dat ik hier op m’n plek zit, aangezien ik niet zo goed mee kan draaien met de normale samenleving, met normale werktijden. Ik ben hier twee middagen in de week en dat helpt me met m’n creatieve en m’n mentale werk. Ik ben overdag kledingmaker en model en ’s avonds ben ik dragqueen. Ik gebruik deze kleding om in shows te laten zien. Chill dat ik dat kan combineren. Er lopen hier een paar queens rond. Ook doordat de lhbtq+ community hier vertegenwoordigd is, voel ik me welkom en door al deze creatieve mensen om je heen krijg je inspiratie en zin om iets te doen, dat helpt. Lekker aan het werk. Het is laagdrempelig en het ligt aan jou en je project wat je moet doen. Je kunt het zelf inrichten en er wordt met je project meegekeken. Het is fijn dat we allemaal machines hebben en stoffen kunnen kiezen. Ik ben begonnen zonder enige ervaring over hoe je moet naaien en dat leer ik allemaal hier. En ik pak dingen snel op dus dat is fijn. We sluiten het jaar af met een show aan het eind.’

Bebo: ‘Mijn naam is Bebo. Ik ben hier bijna een jaar geleden begonnen. Bij Rambler houd ik me bezig met ontwerpen en het is mijn droom om ooit ontwerper te worden. Deze plek is precies wat ik zoek. Ik leer elke dag meer over de machine. Ik ben dol op de ontwerpen van Gucci en op het ontwerpen van damesmode. Voor mij is het belangrijk om meer te weten te komen over mode en de mensen voor wie ik ontwerp. De ontwerpers, de vrienden. Het is een fijne plek.’

Ushani: ‘Duurzaamheid vinden we belangrijk en dat is uitdagend want de mode-industrie is vervuilend. We krijgen heel veel. Soms moeten er dingen aangeschaft worden, maar we proberen het zo duurzaam mogelijk te doen. We zien dat dat z’n uitwerking heeft op de ontwerpers. Upcyclen, iets nieuws maken van iets ouds, is bij veel Ramblers een thema.’

‘Iedereen werkt het hele jaar toe naar de Experience waarin iedereen diens designs kan laten zien in een modeshow en expositie. Een groot creatief feest. Op 11 december zijn er twee modeshows op het Oudekerksplein, op 12 en 13 december is er de expositie verdeeld over de Zeedijk en het St Annenkwartier: houd de Rambler Instagram in de gaten voor meer informatie! Dit jaar is extra bijzonder want Rambler bestaat 15 jaar. Er komt een expo van 15 jaar Rambler plus een magazine dat te koop is. En ik zou alle buurtbewoners willen uitnodigen ‘Kom langs in de winkel en kom leuke dingen kopen.’

**Rambler Studios, Zeedijk 54 ma t/m vrij 10 –6u
>> meettheramblers.com**

Ushani en Bebo.

Bericht van de Geldersche Gaai Dat had ik u immers nog beloofd: 'wordt vervolgd' staat onderaan het stuk in de vorige OpNieuw over de hardstenen stoeptegels, die getransformeerd werd tot Geldersche Gaai, en weer teruggeplaatst is.

Adam Abidi

Gebiedsmakelaar voor de Nieuwmarktbuurt

(of hoe een oliemannetje zijn werk doet)

Via ene Adam Abidi, gebiedsmakelaar, ben ik beland op mijn oude vertrouwde plekje: bij het bankje t/o Café Bern. Maar: aangemerkt worden als hoogwaardige kunst in de openbare ruimte, daar kom ik echter niet voor in aanmerking. Er is al heel veel op dat gebied en de benodigde pegels zijn er niet. Kortom, ik zal voor mijzelf moeten zorgen. Nu kan ik dat wel, ik ben immers gebeiteld uit een groot hardstenen oeroud gebergte uit de Belgische Ardennen. Dat maakt je sterk en ook onverzettelijk. Ik lig hier weer, ga niet meer weg en ben wie ik ben. Een mijmeren voor de één, een verrassing voor de ander en zo draag ik op mijn manier bij aan een beetje schoonheid op de Nieuwmarkt. Die schoonheid is wel tweeledig: allereerst mijn Geldersche Gaai zijn, maar ook concreet heb ik de veegploeg heel hard nodig, waarvoor dank! Want lieve help, waar komen toch al die peuken vandaan? De nonchalance waarmee ik bijna bedolven word onder de troep doet me zeer. Hoe doe je dat thuis, sodemieter je (excusez le mot) ook je peuk op het parket? En dan heb ik het nog niet eens over al die kroondoppen, of die lipjes van de blikjes. Lieve Nieuwmarkters en daarbuiten, voel je altijd welkom even te zitten op het bankje, te genieten van de schoonheid om je heen, maar neem je wel na afloop je eigen troep mee? Alleen je voetstappen achterlaten toch?

Greetje poetst de plaat

Tekst: GREETJE VAN DER KRIEKE
Foto's: RENÉ LOUMAN

Want hoe pak je dat nu aan, als je iets in jouw buurt te weten wilt komen, wil veranderen en op z'n best verbeteren. Welnu daarvoor zijn er binnen de Gemeente Amsterdam Gebiedsmakelaars werkzaam.

Makelaars? Ben ik wel aan het juiste adres? We kennen immers allemaal dat stereotype beeld van zo'n snelle jongeman, op z'n scootertje, flitsend in het pak, die hier een pandje koopt en daar diezelfde dag weer voor een leuk bedragje ver-koopt...

Adam Abidi: 'Een gebiedsmakelaar is iemand, die een vraag of probleem van bewoners aanhoort. Gaat het om groen, onderhoud, afval, verlichting, een bedrijf beginnen?'

Of, zoals in het onderhavige geval, om iets kleins, zoals een bewerkte stoeptegels weer terugplaatsen op z'n oorspronkelijk-ke plek.

De gemeente wordt vaak als niet zo makkelijk toegankelijk ervaren, zo'n groot bolwerk, waar je als leek niet precies weet welk pad je moet bewandelen. Daar is dus gebiedsmakelaar/ oliemannetje voor.

Abidi: 'Ik probeer binnen de gemeente het juiste loket te vinden. Dan verbind ik de aanvrager met dat specifieke loket en ga ik er weer tussenuit. Het streven is om altijd een antwoord te vinden. En soms is het antwoord ook gewoon nee. Ik loop veel door de buurt, kom in buurthuizen, ken veel bewoners. Als ik ter plekke zie dat dat paaltje echt hinderlijk ge-plaatst is, dan is het lijntje kort, ken ik het juiste loket, dat voorkomt veel ergernis en papier werk.'

Het bemiddelen is concreet maar ook complex. Bijvoorbeeld verlichting, een hot item. Verlichting is èn openbare ruim-te èn veiligheid. Bij veiligheid doen ze vaak een lichtschauw. 's Avonds rondlopen om te kijken, zijn er plekken niet goed verlicht, zijn er lichten kapot. Extra straatlantaarns? Volgt de vraag: wat bevindt zich onder het wegdek, kan dat eigen-lijk wel daar op die plek? Een losse stoeptegels? Dan werkt het algemene nummer van de gemeente het best: 14020 met een beetje mazzel is de tegel de volgende dag gelegd.

Mensen ervaren veel overlast van het herstel van bruggen en kademuren. Abidi: 'Je moet goed uitleggen wat we daar aan het doen zijn. De ergernis knalt je bij wijze van spreken tegemoet. Waarom ineens één-richtingsverkeer? Kan m'n auto nergens meer kwijt! Hoelang duurt die t- zooi voor de deur nog? Als je niet weet wat er gebeurt, heb je er ook minder begrip voor. Afval op straat, minstens een even grote ergernis. Ook daar helpt voorlichting. De vraag om ondergrondse vuilniscontainers kan lang niet altijd gehonoreerd worden, omdat daar leidingen lopen. Soms kan het wel maar dan is de kade zo slecht, dat zo'n

Greetje en Adam

grote vrachtwagen er niet kan komen. Als je dat uitlegt is er direct al meer begrip.

Het is in zo'n dichtbevolkt stukje stad ook een beetje geven en nemen. Je kunt heel hard klagen, maar kritisch naar jezelf kijken hoort ook daarbij. Op z'n Amsterdams: "niet ik maar die van hiernaast, die maken er een klerebende van!"

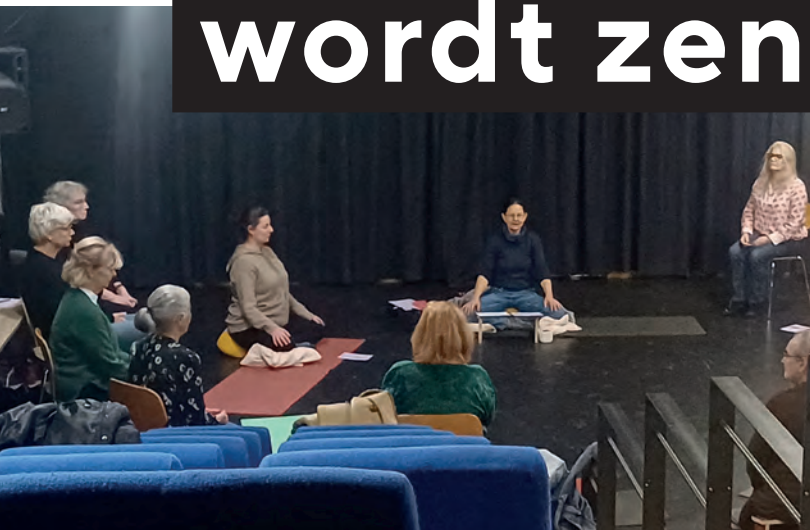
'De mannen en vrouwen van de reiniging werken echt hard maar ze krijgen toch altijd de volle laag.

Je moet niet in je eentje de wereld willen verbeteren. Zoek vooral je burens op als je ergens mee zit en probeer samen de gemeente te bereiken. Ik ervaar dat de verbondenheid onderling groot is in dit gebied.

Je hoeft niet ver te zoeken om je noodkreten te slaken. We proberen ook zo zichtbaar mogelijk te zijn met onze foto, telefoon en e-mail op de website. Dus contact de gemeente, tik je eigen adres in en Abidi staat voor u paraat!"

Adam Abidi
06 1482 5165
a.abidi@amsterdam.nl

Boomsspijker wordt zen

Meditatie: een moment van rust, verbinding en verdieping

Tai Chi: beweging, balans en ontspanning

In een tijd waarin alles sneller lijkt te gaan, groeit de behoefte aan rust, aandacht en verbinding. Ook in de Boomsspijker is dat voelbaar. Steeds meer buurtgenoten vinden hun weg naar activiteiten die uitnodigen tot vertraging en verdieping. Op deze pagina lees je over twee initiatieven die daar prachtig in passen: Tai Chi en meditatie. Beweging en stilte, elk op hun eigen manier, brengen balans in het buurthuis, en in de mensen die er samenkomen.

Meditatie

Meditatie heeft inmiddels een vaste plek in het buurthuis. De huidige reeks groepsmeditaties wordt begeleid door verschillende leraren met uiteenlopende achtergronden, van het Boeddhisme tot westerse Mindfulness, en combinaties daarvan. De reeks is opgezet door buurtbewoner Michael, die eerder zelf les gaf en nu docenten uit zijn netwerk uitnodigt.

De bijeenkomsten zijn toegankelijk voor iedereen: van nieuwsgierige beginners tot ervaren beoefenaars. Ook wie liever in stilte zijn eigen meditatie doet, maar de kracht van samen mediteren wil ervaren, vindt hier een plek. In een wereld vol prikkels biedt deze groep een moment van rust, verbinding en verdieping.

"Waarom ik mediteer? Daar heb ik niet zomaar een antwoord op. Wat ik er wél over kan zeggen: het heeft mij tot prettiger gezelschap voor mezelf gemaakt. En dat gun ik een ander ook!" – Michael

Tai Chi

Onder begeleiding van Daniël beoefenen buurtgenoten deze eeuwenoude Chinese bewegingskunst. De langzame, vloeiende bewegingen brengen lichaam en geest in balans en bieden rust in de drukte van alledag.

Iedereen kan meedoen, jong of oud, ervaren of nieuwsgierig. Het gaat niet om prestatie, maar om aandacht, adem en ontspanning. Tai Chi is meditatie in beweging: samen tot jezelf komen. Geïnspireerd door de taoïstische leer draait Tai Chi om evenwicht, altijd in beweging, nooit hetzelfde. De lessen bieden een moment om te vertragen, te aarden en met hernieuwde energie verder te gaan.

"Ik vind het interessant om de grens tussen wetenschap en geloof te onderzoeken. Mijn Tai Chi lessen gaan vooral om confrontaties van alles soorten te begrijpen en er beter mee om te gaan" – Daniel

Kom langs en doe mee!

- **Tai Chi**, elke dinsdag van 18:00 – 19:30 uur
 - **Meditatie**, elke vrijdag van 17:30 – 19:00 uur.
- Meer info bij Daan: dburger@dock.nl, 06 599 368 91

- De Boomsspijker brengt licht in de donkere dagen met kaarsen gieten, kerststukjes maken en keramieken.

Meer info bij Gerbina: gvdhurk@dock.nl, 06 599 246 99

- **Het complete activiteitenoverzicht** vind je in het vastgepinde bericht op Instagram **@Boomsspijker** of via de QR-code.

Dzjen Zie Voice Recitals

Na een succesvolle pilotserie in 2025 komt er een tweede editie in de periode januari tot mei 2026.

‘GenZ voice recitals’ biedt een frisse kijk op klassieke muziek door de lens van de jongere generatie, GenZ. Deze serie van elf recitals nodigt het publiek uit op een muzikale wereldreis. Bij elk recital staat een uniek lied, thema of componist(en) uit het land van herkomst van de uitvoerenden centraal. De deelnemende studenten klassieke zang van het Conservatorium van Amsterdam, variërend van bachelor 3 tot master niveau, brengen met hun duopartners een diversiteit aan cultuur en flair naar het podium. Gehost in Splendor Amsterdam, een broedplaats voor onafhankelijke muzikanten.

Door de grote belangstelling onder de studenten is de serie uitgebreid van vier zondagnamiddagen van elk twee recitals van 40 minuten met een afsluitend avondconcert op zaterdagavond 9 mei met drie recitals van elk 30 minuten. De programma’s worden in het Engels en/of Nederlands toegelicht.

Tickets: www.splendoramsterdam.com/zoeken?search=genz

Splendor
Nieuwe Uilenburgerstraat 116
1011 LX Amsterdam - NL

>> www.facebook.com/GenZvoicerecitals
>> www.instagram.com/genz.voicerecitals/

Zondag 11 Januari 2026 - 15 u.

Echoes of Home

Trevor Brown tenor (USA)

Kai Spatzier piano (USA)

Imaginations

Agathe Labadie sopraan (Frankrijk)

Pieter Bogaert piano (België)

Iris Skolidi staging (Griekenland)

Zondag 8 Februari 2026 - 15 u.

Old Songs made New

Claire Latosinsky sopraan (Canada)

Nicolas Plourde gitaar (Canada)

Stemmen van Verbinding

Maria Pedano sopraan (Nederland-Argentinië)

Illia Fialko piano (Oekraïne)

Zondag 8 Maart 2026 - 15 u.

Changing Light

Emily Pahlawan sopraan (Engeland-Irak)

Janna Maurer viool (Nederland) – duo Anima

Une tournée Endiablée

Angelina Posoven sopraan (Oekraïne)

Adriaan Lips piano & accordeon (Nederland)

Zondag 12 April aanvang - 15 u.

Night, Moon and Love

Jason Li tenor (Hongkong)

Rosella Tang sopraan (Hongkong)

Isaac Lam piano (Hongkong)

Faralae

Paula Duarte mezzo (Spanje) + piano

Yulietta Quevedo sopraan (Spanje) + piano

Zaterdag 9 mei - 20 u.

The female voice

Maria Bastos sopraan (Portugal)

Bárbara Macedo gitaar (Portugal)

Corde y Canto

Laetitia Sprij mezzo (Nederland)

Nacho Cuadrado Espadina gitaar (Spanje)

Songs without Shores

Sara Behar sopraan (Israel)

Joy Shechter piano (Roemenië)

Iedere twee jaar is er een weekend Open Ateliers voor kunstenaars en creatieve makers uit de Nieuwmarktbuurt en de Burgwallen. Dit jaar was dat op 18 en 19 oktober en ging Opnieuw langs bij Renate Jacobs, die haar installatie “Ode aan het Woud” toont in het Theatrum Anatomicum in de Waag, een overkoepelde ruimte die in 1691 gebouwd werd als observatie- en leeromgeving.

In het in het nog oudere anatomische theater uit 1617 schilderde Rembrandt de Anatomische Les van Professor Tulp (1632). Iets van zijn geniale vakmanschap wasemt nog uit de houten vloeren en trappen. Het plafond van de koepel wordt versierd door wapenschilden van gildes en regentenfamilies, zoals bijvoorbeeld van de familie Six. De achthoekige ruimte nodigt uit tot fantaseren en dient als podium voor de magische stokkenwereld van Renate.

“Ode aan het Woud” is een stokkenwereld van zeventien archetypes, zoals Goblins, Wachters en Paradijsvogels. ‘Samen vormen zij een leger van karakters, die de wacht houdt naar een ander universum. Deze wereld is verbonden met Renate’s reizen door Zuid-Oost-Azië en de Pacific, die ze met haar gezin maakte’, zo leest de zaaltekst bij Open Ateliers 2025.

In Renate’s atelier in de Nieuwmarktbuurt kun je deze wondere wereld, die doet denken aan een 17e eeuwse Wunderkammer, nu nog bekijken. Houten kalebassen, struisvogeleieren, kunstobjecten en Godenbeelden houden de realiteit van de Nieuwmarktbuurt even buiten en scheppen een sfeer van magie en tijdloosheid.

Ode aan het Woud over de drempel naar een magische W

Tekst en beeld: RIËTTE VAN DE PLAS

Wereld

Roze Stadsdorp Amsterdam

Tekst: LODE WIGERSMA | Foto: HUGO LINGEMAN

Roze Stadsdorp Amsterdam bestaat tien jaar en wil met het jubileum de kracht en samenhang van deze generatie zichtbaar maken en een volgende generatie inspireren. “Veerkracht gaat over doorgaan,” zegt de organisatie. “Over de weg van schaamte naar trots, van geheimhouding naar gemeenschap. En over de vrijheid om samen oud te worden, zonder (opnieuw) onzichtbaar te worden.”

Roze Stadsdorp Amsterdam is een netwerk van LHBTIQ+ senioren in en rond Amsterdam. Het doel is mensen met elkaar in contact te brengen, bestaande vriendschappen te versterken en nieuwe vriendschappen te laten ontstaan – zodat je de regie houdt over je oude(re) dag en onderdeel wordt van een écht dorpsgevoel binnen de stad. De deelnemers organiseren onderling een breed scala aan activiteiten: buurtgroepen, maandelijks een centrale borrel, lees- en filmclubs, wandel- en fietstochten, literaire salons, thema- & debatavonden en meer. Sinds de oprichting van de Stichting in 2015 is het uitgegroeid tot een gemeenschap van ruim 1600 LHBTIQ+ senioren.

Roze Stadsdorpers zijn de pioniers én getuigen van de volledige homo-emancipatie. In hun jeugd was homoseksualiteit nog een groot taboe, zelfs strafbaar onder artikel 248bis. Veel leden werden actief in de emancipatiebeweging, onder meer via het COC, en zagen de houding in de maatschappij langzaam kantelen. De aidsepidemie in de jaren tachtig vormde een dieptepunt, maar bracht ook solidariteit en activisme voort via buddyzorg en organisaties als Aids Fonds en de Schorerstichting. Vanaf de jaren negentig groeide zichtbaarheid en eigenwaarde. Het homohuwelijk (2001) markeerde een historische mijlpaal. Het jubileum benadrukt de solidariteit, kracht en verbondenheid van deze generatie om samen oud te worden, zichtbaar en verbonden.

Meer informatie vind je op >> rozestadsdorp.amsterdam
Contact: Lode Wigersma +31 6 30 30 18 29
bestuur@rozestadsdorp.amsterdam

Roze Stadsdorp Amsterdam bestaat tien jaar.

Naakt op sokken

De tentoonstelling **Erwin Olaf – Freedom** in het Stedelijk Museum, samengesteld door Charl Landvreugd, is een krachtige ode aan de kwetsbaarheid en de vrijheid die de kunstenaar in zijn werk verkent.

Tekst en Beeld: NANNY KOK

De eerste foto in de expositie is meteen raak: Erwin Olaf op sokken en zwarte leren schoenen - verder poedelnaakt. Olaf deed dit uit empathie, zegt hij, omdat zijn modellen geen professionals waren en hij het zelf eng vond om naakt te poseren.

Een foto die tegelijk ontwapenend en ongemakkelijk eerlijk is. En een museumbezoeker die zich ineens heel bewust wordt van zijn eigen kwetsbaarheid... en sokkenkeuze.

Olaf's carrière begon veertig jaar geleden in een souterrain aan de Kromboomssloot. Daar ontstond zijn fascinatie voor het naakte lichaam, niet alleen als object van verlangen, maar ook als drager van kwetsbaarheid. In de eerste zalen zie je zijn vroege werk: zwart-witfoto's vol gestileerde lichamen, soms in bondage, soms in absurde huiselijke taferelen — gewone mensen in zwembekleding, poserend in doorsnee huiskamerinterieurs waardoor het beeld absurdistisch wordt.

Na 9/11 verandert zijn toon. De estheet wordt activist. Zijn lens richt zich voortaan niet alleen op schoonheid van het lichaam, maar ook op de wereld daarbuiten: ongelijkheid, vrijheid, identiteit. Vooral zijn werk rond LGBTQ+-rechten getuigt van een maatschappelijk engagement dat nooit een klaagschrift wordt. Zelfs in zijn felste beelden blijft Olaf een estheet — zij het een die niet meer weggijkt.

De zelfportretten vormen het stilste, maar meest indringende deel van de tentoonstelling. Zelden toont Olaf zichzelf, maar als hij het doet, is het raak. In zijn laatste zelfportret houdt zijn arts Olaf's verwijderde longen vast — de fotograaf leed aan COPD. De dag na de operatie vroeg Olaf als eerste: "Is de foto gelukt?" Het zegt alles over zijn toewijding, maar ook over de manier waarop kunst en leven bij hem één geheel vormden.

Curator Charl Landvreugd weet Olaf's oeuvre een verrassende frisheid te geven. Hij ontdoet het van het glossy imago dat vaak aan de fotograaf kleefde en toont de mens achter de stileren. Freedom is geen overzichtstentoonstelling, maar een uitnodiging tot reflectie: over schaamte, vrijheid en de moed om zichtbaar te zijn.

Kortom: een tentoonstelling die je niet achteloos voorbijloopt. Want wie Erwin Olaf op sokken ziet, voelt al snel dat kwetsbaarheid misschien wel de meest elegante vorm van vrijheid is.

Heb je een probleem of een vraag? Buurtteam Amsterdam helpt!

Loop gerust bij ons binnen:
elke donderdag van 13.00 - 15.00 uur

De Boomsspijker, Recht Boomssloot 52

Of bel ons om een afspraak te maken: **020 5573338**

Onze deskundigen staan klaar om je te helpen.
Onze hulp is gratis!

www.buurtteamamsterdam.nl/centrum

Wij helpen bij vragen over

zorg • geld • wonen • gezondheid • werk • ontmoeten • veiligheid

Boost je cv

Doe iets leuks

Voel je nuttig

1001 leuke en zinvolle vrijwilligersmogelijkheden

Zoek online of kom naar ons spreekuur
vca.nu | 020 - 530 12 20 | amsterdam@vca.nu

 **Vrijwilligers Centrale
Amsterdam**
Jij. Wij. Blij.

HEEFT U NOG ONGEBRUIKTE CADEAUBONNEN LIGGEN?

HELP DIEREN IN NOOD

Doneer uw cadeaubon

WWW.AAP.NL/CADEAUBON

Heeft u ook last van de volgende klachten?

* Slapeloosheid	* Sportblessures
* Spanning	* Verstuikingen
* Migraine	* Tennisarm
* Maagklachten	* Muisarm
* Gewrichtsklachten	* Beroerte
* Rugpijn	* Reuma
* Jicht	* Zenuwpijn
* Schouderpijn	* Neurose
* Stijve nek	* Of iets anders?

**MERCY
CHINESE MEDICAL**
善心國醫館痛症治療中心

**Traditioneel Chinees Geneeswijze: Tuina massage,
kruidenbehandelingen, acupunctuur, en nog veel meer!**

Vragen en reserveren: 020-7723536 / 06-42850388
Dr. Zhi Xiong Li & Dr. Sau Ying Liu
Adres: Sint Antoniesbreestraat 74
1011 HB, Amsterdam
Website: www.mercycm.nl

**BEHANDELINGEN KOMEN EVENTUEEL IN AANMERKING
VOOR TERUGBETALING DOOR DE ZORGVERZEKERING**

Kijk niet weg

MEREL VISSER (van de seksualiteitschool)

Straatintimidatie is gedrag in openbare ruimtes waardoor iemand zich onveilig, ongemakkelijk of bedreigd kan voelen. Het kan verschillende vormen aannemen: verbaal, non-verbaal of fysiek.

Enkele vormen van straatintimidatie zijn:

- Seksuele en nare opmerkingen maken of naroeven naar iemand op straat.
- Iemand aanraken zonder toestemming, zoals een hand op de schouder leggen of dicht langs iemand schuiven.
- Iemand achtervolgen
- Schelden, vernederen of intimideren vanwege uiterlijke kenmerken als kleding, haardracht, lichaams-houding etc.

Het gaat hierbij niet om de intentie van degene die het doet, maar om hoe het gedrag wordt ervaren door de persoon die het ondergaat.

Iedereen kan hiermee te maken krijgen, maar sommige groepen lopen extra risico. Uit onderzoek van het CBS blijkt dat 67% van de meiden en jonge vrouwen (12–25 jaar) in 2021 te maken had met straatintimidatie. Ook 30% van de mannen gaf aan ervaring te hebben met seksuele opmerkingen of ander grensoverschrijdend gedrag. Movisie meldt dat 73% van de LHB-TIQA+-gemeenschap zich soms onveilig voelt in de openbare ruimte, waarbij vooral bi+ en trans personen een hoge mate van discriminatie en ongewenst gedrag rapporteren.

Waarom zijn omstanders belangrijk?

Iedereen heeft het recht om zichzelf te zijn in de openbare ruimte. Toch is die ruimte niet voor iedereen vanzelfsprekend veilig. Als samenleving dragen we gezamenlijk verantwoordelijkheid voor de veiligheid van iedereen.

Omstanders kunnen een groot verschil maken. Als je niets doet, kan dat de indruk wekken dat grensoverschrijdend gedrag normaal of geaccepteerd is. Dit wordt versterkt door het zogenaamde omstanderseffect: mensen grijpen minder snel in als er anderen aanwezig zijn, omdat ze denken dat iemand anders het wel doet, of uit angst voor de eigen veiligheid of om de situatie te verergeren. Door je bewust te zijn van dit effect kun je het doorbreken.

Actief omstandersschap

Een actieve omstander zijn betekent dat je op een veilige manier ingrijpt wanneer je ziet dat iemand grensoverschrijdend gedrag vertoont. Het gaat erom dat je iets doet, hoe klein ook.

Ingrijpen hoeft geen heldendaad te zijn. Ook kleine gebaren of subtiele acties maken verschil. Door te oefenen, te reflecteren en samen te onderzoeken wat werkt, wordt actief omstandersschap makkelijker en vanzelfsprekender. Zo wordt ingrijpen geen individuele actie, maar een gedeelde verantwoordelijkheid.

De stappen van actief omstandersschap

- 1 Merk de situatie op.
- 2 Bepaal of het een probleem is.
- 3 Voel de verantwoordelijkheid om iets te doen.
- 4 Kies een manier van ingrijpen.
- 5 Handel: direct of indirect.

Indirect ingrijpen

- Niet meedoen of weglopen van het vertoonde overschrijdend gedrag..
- Met andere aanwezigen, bijvoorbeeld met barpersoneel of beveiligers, overleggen wat te doen, .
- Achteraf inchecken bij de persoon die iets naars heeft meege maakt. Dit kan veel steun geven.
- Notities maken van de gebeurtenis, die later bij een aangifte behulpzaam kunnen zijn.

Direct ingrijpen

- Je gevoelens uiten door iets te zeggen, bijvoorbeeld: “Dit kan echt niet.”
- Een confronterende vraag stellen aan de persoon die de grens overschrijdt.
- Fysiek ingrijpen door tussenbeide te komen.

Straatintimidatie gaat ons allemaal aan. Alleen samen kunnen we de openbare ruimte veiliger maken voor iedereen.

Bronnen: CBS, Straatintimidatie van jongeren (2022): <https://www.cbs.nl/nl-nl/longread/statistische-trends/2022/straatintimidatie-van-jongeren> | Movisie, Lhbtqi+ monitor 2024 (2024): <https://www.movisie.nl/sites/movisie.nl/files/2024-11/Lhbtqiqa%2B%20monitor%202024.pdf>

lees verder: >> <https://rutgers.nl/nieuws/vrouwen-eisen-de-straat-op-maar-ook-veiligheid-in-huis/>

**300 meter lang
4 meter breed**

STICHTING AMSTERGAARD

Na jaren van pionieren is de Ruijtergaard veranderd van een kale grasstrook in een bijzondere groene oase. Om de uitdagingen van de grootstedelijke binnenstad beter aan te kunnen, en om de toekomst van de gaard veilig te stellen, presenteren we ons voortaan als een sociaal-ecologisch infrastructuurproject, een holistisch project dat tuinen positioneert als essentiële componenten binnen het blauwgroene infrastructuurnetwerk van de stad. We zullen actief samenwerkingen aangaan om meer duurzame impact te maken en kennis en ervaring te delen.

De eerste samenwerkingen met het AMS (Advanced Metropolitan Solutions instituut) op het Marineterrein, Universiteit Wageningen University & Research en Afval naar Oogst zijn al opgestart. Ben jij ook een nieuwe partner? Laat het ons weten: info@amstergaard.nl

Lange strook hartje stad naast CS
300 meter lang 4 meter breed
De Ruijterkade 105-150

Pipistrellus Pipistrellus

Tekst: MARINA DEN OUDEN | Illustratie: NANNY KOK

Afgelopen zomer vond Marina een
Pipistrellus Pipistrellus,
die koud en nat van de regen,
op het Waterlooplein lag.
's Avonds heeft ze het, inmiddels warme
en droge, vleermuisje van 4 cm
weer losgelaten.

Ik zie ze vliegen. Misschien zit er een steekje bij me los, maar ik hou van vleermuizen. Nu de dagen korter worden zijn ze er elke dag iets eerder. Rond etenstijd zie ik ze nu al, vliegend langs mijn keukenraam aan het Waterlooplein. Terwijl ik gezellig met mijn gezin hoor te eten dwaalt mijn blik af, naar buiten, naar "mijn" muisjes. In het najaar vetten ze bij iedere geschikte mogelijkheid nog even op voor de winter. Ook wordt er volop het hof gemaakt, de zogenaamde baltsvluchten worden uitgevoerd waarbij de heren de dames proberen te verleiden met een reeks, voor ons, onhoorbare klikjes. Territoria worden verdedigd tegen andere mannen.

In het voorjaar, de zomer en in het najaar loop ik graag een rondje door de buurt met mijn bat-detector. Hij hoort voor mij wat ik niet hoor, de hoge tonen van de vleermuisjes. En ook handig, hij vertelt mij ook nog welke soort ik hoor! Iedere vleermuissoort heeft namelijk zijn eigen timbre, ritme en toonhoogte en dat kleine dingetje, niet groter dan een lucifersdoosje, klik ik in mijn telefoon en hij verradt me alles over die snelle fladderaars! In bijna iedere straat, gracht en steeg vliegen gewone dwergvleermuizen. (Pipistrellus Pipistrellus), hij past in een lucifersdoosje met zijn 35 tot 51 mm lengte. Zijn spanwijdte is 18 tot 250 mm en gemiddeld weegt hij zo'n 5 gram. Hij woont gezellig in kolonies bij ons in de huizen, onder dakpannen, in spouwmuren, soms in een holle boom. Ze gaan niet in winterslaap, maar in winterrust, op relatief warme winterdagen gaan ze eropuit om te eten.

Ze zijn gek op muggen en schietmotten, ze vangen er meer dan 300 per nacht! Alleen al daarom zijn het mijn kleine vriendjes!

Twee jaar geleden loop ik weer eens te vleren, dit keer bij de Recht Boomssloot en de Montelbaanstraat. Opeens geeft mijn bat-detector een ander signaal dan daarvoor. Het scherm vertelt mij dat er een kleine dwergvleermuis (Pipistrellus Pygmaeus) zou vliegen. De volgende avond, zelfde straat, zelfde piep.. Pas nog had ik een artikel gelezen over de eerste vondst van die soort in Utrecht. Yes! Ik zou de eerste zijn die hem vond in Amsterdam! Hartje centrum nog wel! Contact met de stads-ecoloog was snel gelegd, hij kwam de volgende avond naar de montelbaanstraat. Na een kort gesprekje ging zijn geavanceerde bat-detector aan. Ook hij ving een hoog-frequent geluid op, komend van de Tesla aan een oplaadpaal... dat zit dus op datzelfde, onhoorbare, kanaal als die dwergjes!

Ja, dan weet je je opeens een stuk minder beroemd.

Zicht op de Nieuwmarkt

Wij zijn de tijden

JEFFREY CHOY

Tijd en ruimte zijn relatief. Mijn eerste ervaring van Amsterdam was een bus die om 4 uur 's nachts uit Brussel vertrok, een rugzak zwaar van de spullen voor een stad die in de wereldwijde verbeelding bestaat als een ansichtkaart. Je ziet de grachten en hoort de klokken, maar je blijft een buitenstaander in het verhaal. Mijn achtste Amsterdam is een compleet andere wereld, of misschien zie ik de stad nu pas echt.

Dit Amsterdam ontvouwt zich vanuit de Nieuwmarkt, waar mijn partner Anne opgroeide. Het is een Amsterdam dat niet in een foto te vangen is, omdat het geen plek is, maar een netwerk van relaties: gedeelde sleutels, geleende borden, burens die je planten water geven. Het is een gemeenschap die ademt. Door het verblijf bij vrienden van de familie en burens leerde ik het verschil tussen een bestemming en een thuis. De een consumeer je, van de ander word je deel.

‘Wij Zijn De Tijden’ is een grootschalige expositie, maar het hart heeft zijn thuis in de Nieuwmarkt. Het brengt een intieme, doorleefde filosofie naar een publiek podium. We kijken naar de gezichten van de macht, de cyclus van het leven, de ruis die ons afleidt, en de moed die nodig is om je staande te houden in een onstabiele wereld. De meest radicale daad is aanwezig zijn en verantwoordelijkheid nemen voor de ruimte die je inneemt. Om te zeggen: “Wij zijn hier, wij zijn de tijden en we gaan nergens heen.”

**‘Wij Zijn De Tijden’ NDSM-Fuse,
NDSM-plein 29, 1033 WC, Amsterdam-Noord
van 22 november 2025 tot 18 januari 2026,
donderdag t/m zondag 12:00 - 18:00**

In het centrum van deze kaart bevinden zich Anne's ouders, Alida Verheij en Winfried Scholz. Hun leven belichaamt het idee dat kunst niet iets is wat je doet, maar een manier van leven. Ze hebben hier lang geleden hun wortels geschoten in hun krakerstijd, toen het nog mogelijk was om een ruimte op te eisen en je die eigen te maken. Hun thuisbasis is een galerie, een levend archief waar elk object een verhaal draagt. Ze zagen hoe de metro onder de gebouwen werd uitgehouwen en keken toe hoe de fundamenteën van de buurt verschoven. Hun herinneringen zijn die van de Nieuwmarkt.

Hun levenslange praktijk groeide vanuit de noodzaak van het werk zelf: een manier om de wereld te verwerken, nieuwsgierig te blijven en voluit te leven. In de Koningstraat 6 is een kleine etalage hun stille, voortdurende dialoog met de straten van de Nieuwmarkt. Het ene seizoen toont misschien een van Alida's elementaire schilderijen, het volgende Anne's installatie die matriarchale stemmen onderzoekt. Het raampje is een offerplaats die van voorbijgangers speciale aandacht vraagt. Het is een stil teken dat kunst hier thuishoort, verweven met het alledaagse.

Vanuit deze bodem is de expositie ‘Wij Zijn De Tijden’ gegroeid. Het voelt als een stille realisatie die jarenlang in de maak is. De expositie brengt het werk van Alida en Winfried in gesprek met dat van Anne en mij, een dialoog tussen generaties binnen dezelfde familie. Hun werk draagt de verhalen van onze tijd, van materialen gewonnen uit de aarde en gevormd door decennia. Ons werk omvat de dissonante ruis van het heden, de onzekerheid van het verkeren in een constante staat van vrije val. “Waar is er plek voor mij?” de vraag echoot na.

Jarenlang voelde mijn eigen plek constant in beweging, gedefinieerd door de grenzen die ik overstak tussen Hong Kong en het Verenigd Koninkrijk. Maar deze gemeenschap toont een andere manier van zijn. Een praktijk van verbinding boven afscheiding, gevonden in simpele handelingen zoals het delen van eten en in de verhalen die al in de kamer zijn voordat je arriveert.

Koningstraat 6

Alida's kunstwerk Spiegel van de ziel

Jeffrey, Anne, Alida en Winfried. Foto: GHOSTAND JOHN

De hele buurt weet inmiddels wel dat je lekker kunt eten bij Captein & Co en dat het er gezellig is. Wil je eens geen buurtgenoten zien, bezoek dan ook eens ons filiaal in Zuid-India!

IN restaurant
DE café WAAG

www.indewaag.nl
tel. 020 - 4227772

Wereldgerechten van lokale producten.
Open van 09.00 tot 23.00 voor ontbijt,
lunch, borrel en diner!

il Sogno
THE ITALIAN CONCEPTSTORE
food & store
pizza & more
www.il-sogno.nl
Il Sogno - Nieuwmarkt
Koningsstraat 19 020 - 2374378 Open daily from 12:00 pm

DE WIJNERIJ
Binnen Bantammerstraat 8
1011 CK Amsterdam
Tel : 020 - 6256433
specialist in franse wijnen
elke 1ste zaterdag
van de maand
OPEN KELDER
wijn- avonden
& cursussen
bestellingen gratis milieuvriendelijk thuisbezorgd

Amsterdamsche Vischhandel
Vis & Visspecialiteiten sinds 1938

Zeedijk 129

Telefoon 020 - 624 20 70 www.zeedijk129.nl

KONINKLIJKE NEDERLANDSE
AKADEMIE VAN WETENSCHAPPEN

Wie over de Kloveniersburgwal loopt, heeft zich vast ooit afgevraagd wat er nu eigenlijk gebeurt achter die opvallende gevel van nummer 29. Dit pand, het Trippenhuys, is hét huis van de Nederlandse wetenschap.

Oorspronkelijk gebouwd als woonhuis voor de gebroeders Trip, sinds 1808 thuisbasis van de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen (KNAW).

Van de KNAW zijn de beste wetenschappers van het land lid. Zij bezoeken het Trippenhuys voor symposia en workshops; voor evenementen – zoals de uitreiking van de KNAW Onderwijsprijs – en voor vergaderingen. De KNAW adviseert de regering en is verantwoordelijk voor vijftien onderzoeksinstituten, verspreid over het hele land.

Veel activiteiten in het Trippenhuys zijn openbaar – wie wil weten welke, kan kijken op knaw.nl of zich aanmelden voor de e-nieuwsbrief: knaw.nl/activiteiten. Volg de KNAW ook op Twitter (@_knaw) en Facebook (facebook.com/deKNAW).

Tot slot een aardig weetje: van 1817 tot 1885 hing *De Nachtwacht* in het Trippenhuys.

Het Trippenhuys

www.knaw.nl

AMSTERDAM HOUSE OF ARTS & CRAFTS
DE PLEK WAAR JE
MAAKT
WAT JE NOOIT HAD
BEDACHT
Ga lekker creatief aan de slag bij
Amsterdam House of Arts & Crafts
Dinsdagavond Tekenen en Schilderen
Woensdagochtend Open atelier bepaal je zelf
wat je maakt en waarmee
Woensdagavond Boetseren & Mozaïek
amsterdamhouseofartsandcrafts.com
Oudeschans 21, Amsterdam

Nederland kiest de witwas

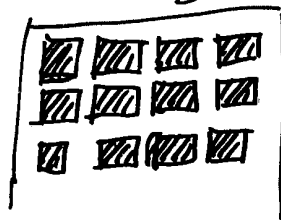

Zijn de
dijken
nog
dicht?

Jawohl!

Zijn de gordijnen
dicht?

Jawohl!

Oogkleppen bij de hand?

Jawohl!

En viert feest

Hoor wie klopt daar kinderen?

Waarom draagt
Sinterklaas
een jurk?
is het
een
homo?

en waarom
heeft ie
een moslimbaard?

Hoor wat tikt daar kinderen?

ik wil
geen
kerstmis!

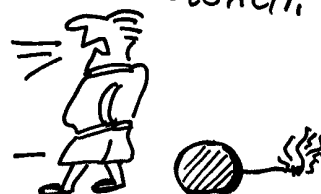
Tis een
VREEMDELING
zeker

die verdwaald is zeker

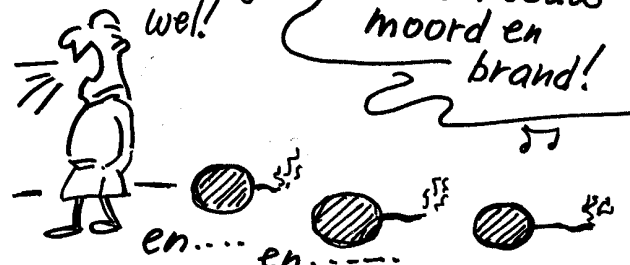
Nou effe niet
Geertje!

ik wil fikke
stoken!

Robbie en
Dilan mogen
wel!

doe niet open
en schreeuw
moord en
brand!

MASSEURPAUL.NL

masseert volgens Westerse en Aziatische principes

U bent bij mij in goede handen

Paul Parinussa
Emmett therapeut

06-25087778

 <https://emmett-techniek.nl/>

verwen jezelf met een heerlijke
JAPANESE GEZICHTSMASSAGE
(Ook een zeer gewaardeerd cadeau)

De massage bestaat uit een serie technieken die de huid stimuleren om collageen en elastine aan te maken. De huid neemt meer zuurstof op met als resultaat een frisse, jonge uitstraling. En de massage helpt de kaak te ontspannen, erg fijn als je 's nachts tandenknarst of maalt. Kortom, een weldadige ervaring voor iedereen!

Meer informatie
Yvette +31 6 30846508
www.ypsalon.org

Ieder mens is uniek

en ieder mens verdient een uniek vaarwel

Babette Hofstede
Uitvaartbegeleiding
+31 (0)6 24 35 57 10
www.hofstedeuitvaartbegeleiding.nl
Brouwersgracht 89, 1015GC Amsterdam

*Bij overlijden kun je mij 7x24 bellen, met én zonder verzekering.
Uitvaartwensen bij leven bespreken? Ik inspireer je graag.*

Gertrud Pijnenburg Fysiotherapie

Korte Keizersdwarsstraat 8
1011 GJ Amsterdam
T: 020 62 25 477
W: gertrudpiijnenburg.nl
E: fysiotherapeuten@gmail.com

MSc Geriatriefysiotherapie

- Consultatie voor analyse en oefenadvies bij Geriatrie-, Parkinson- en osteoporoseproblematiek
- Looptraining bij Claudicatio Intermittens (etalagebenen) volgens protocol Chronisch ZorgNet

Azor * Batavus
verkoop, reparaties

TWEEWIELERS
BANKRAS
NIEUWE HOOGSTRAAT 21-23
TEL. 6246137

sloten, helmen, fietstassen
kinderstoeltjes, fietskleding
bagagedragers, verlichting
etc

www.bankrasbikes.nl

Twaalf jaar geleden heeft de gemeente, dankzij een actieve groep vrijwilligers, besloten om toch door te gaan met de beheerder van de speeltuin. Hoera! We willen natuurlijk zorgen dat dit zo doorgaat en dat de speeltuin een fijne en vertrouwde plek blijft.

De speeltuin is daarom op zoek naar
ouders en/of buurtbewoners
die willen bijdragen aan het bestuur als
BESTUURSLID

Het is zeker geen dagtaak; we spreken als burens vaak al tussendoor. Maar het is wel belangrijk werk voor de toekomst van de speeltuin! Mail voor meer informatie op...

info@speeltuindewaag.nl

DE WAAG
speeltuin

COLUMN JANNE

Onder het stof

Wintergedicht

Onder het stof bedolven van vervlogen jaren
maar niet begraven, nee nog niet begraven
als je het wegblaast of afneemt met een stofdoek
komt de nerf in het hout weer naar boven
de vingerafdruk
de restjes verf
de kruimels brood
de adem van het leven zelf
Het licht weerkaatst weer
waar het eerder doodsloeg
in het stof
het fijne stof dat langzaam neerdaalt
pijnlijk geduldig bijna gewichtloos de zwaartekracht tergend
tot het zich teneder vlijt
zacht en kwetsbaar

als een dun grijs laken over de verstreken tijd
dag en nacht gestaag van boven naar beneden
vrijwel onzichtbaar dwarrelend in de lege lucht
als lichte sneeuw
maar stof smelt niet
als ijzer zo grijs
maar stof roest niet
als vallende bladeren
maar stof rot niet
wantrouw wat niet rot
Het onzichtbare stof

Plotseling belicht in heldere zonnestralen tussen de gordijnen
zwevend in een schijnwerper van daglicht
om zich onafwendbaar te verzamelen
op boeken - op skeletten
in bibliotheken tombes en archieven
op perkament – vergeelde prenten
op oude zolders - in vervallen schuurtjes
in kastelen en hutjes op de hei
in onbetreden hoeken en gaten
zonder voetstap of handafdruk

Hardnekkig volhardend in een zweem van permanente maagdelijkheid
in kelders - gewelven – catacomben

Onder de grond:

de Graal, de Ark des Verbonds, de Steen der Wijzen
Verwijderen is telkens onbegonnen werk
Blazen is verplaatsen
Vegen evenzeer

ja, met de stofzuiger of met een natte dweil
maar dat is allemaal tijdelijk
Onder het stof bedolven
liggen schitterende schatten
gevaarlijke geheimen
exotische artefacten
verloren liefdes

herontdekt, blootgelegd
een helder moment vandaag
en morgen weer op thuisreis naar vergetelheid
met de trein der traagheid
Het stof blijft alsmaar dalen
een slome flinterdunne neerslag
traag gestaag / laag op laag
Als pluizige pantoffels na zonsondergang

To be USED to Be

Instagram accounts

@appie.bood
@agata.zwierzynska
@aukjedekker
@lisetteros
@melle.hammer
@therealbabyfuegod
@galeriedeschans

Tekst: SATI DIELEMANS

Foto links: MELLE HAMMER | rechts: FEE GOLIN @by_fays

Appie Bood is kunstenaar en nu, voor het eerst, ook curator van een kunstproject waarin hij zelf figureert, met als titel **USE ME: as a subject, as an object, as an idea, indulge me, recycle me, use my past, my present, my future.**

Appie stelde zich met zijn artistieke praktijk van 'trauma overgave' open voor vijf verschillende kunstenaars. 'Trauma overgave' wordt door de begeleidende tekst bij de tentoonstelling omschreven als: 'een radicale daad van openheid waarin hij zijn persoonlijke angsten, schaamte en traumatische ervaringen, inclusief psychiatrische rapporten, volledig openstelde voor andere kunstenaars.'

Agata Zwierszynska, Aukje Dekker, Lisette Ros, Melle Hammer en Ray Fuego gingen ieder op hun eigen wijze door middel van kunst in gesprek met deze overgave van Appie.

Agata, naast kunstnares ook de partner van Appie, maakte een werk onder de titel *Kitty Salon Care*. Twee korte video's, van Appie en van zichzelf, gebaseerd op een tiktok-fenomeen dat 'kitty salon care' genoemd wordt, waarin katten verwend worden alsof ze in een salon zijn. Appie en Agata worden ieder apart in een video uitgebreid vertoeteld, zoals dat op wellness-plekken gebeurt, met maskers en zachte massage en crèmes, terwijl een voice-over vertelt over hun leven en hun beider traumatische ervaringen. Het werkt vervreemdend om een serieus en bij vlagen verdrietig levensverhaal tot je te nemen in de vorm van een vakkundig gemaakte tiktok-video, met veel elementen uit de hedendaagse videografie in een eigen poëtische stijl.

Aukje Dekker en Appie Bood maakten samen het werk *Ash*. Aukje las een aantal pagina's van Appie's dagboek waarin hij onder andere schrijft over zijn COPD. Daardoor werd zij geconfronteerd met haar eigen rookverslaving. Toen Appie haar opzocht in Spanje, spraken ze veel met elkaar, terwijl ze daar als rokers vanzelfsprekend veel bij rookten. Maar over het roken zelf konden ze moeilijk spreken. Dit gegeven hebben ze verwerkt in een schilderij (dat bij nader inzien een foto blijkt te zijn) van een berg, of een berg as (dat is open voor interpretatie van de kijker), omlijst met sigarettenpeuken langs de rand. Het is een gelaagd kunstwerk dat me aan het lachen maakte, door de tegendraadsheid die er voor mij uitspreekt. Als ex-roker begrijp ik de behoefte om te roken, die vaak gelijk opgaat met de behoefte om daarmee te stoppen.

Lisette Ros, conceptueel en performancekunstenaar, introduceerde deel vier van haar "Presence in Absence" serie, waarvoor zij sinds 2023 werk maakt over aanwezigheid in afwezigheid middels 'The Absent Body'. In dit geval kwam daar een vloerinstallatie uit voort, bestaande uit handgedraaide pillen, gebaseerd op de hoeveelheid medicijnen die Appie dagelijks tot zich neemt, inclusief grote bijsluiter. Ter voorbereiding voor de opening van de tentoonstelling draaide ze samen met Appie met de hand de pillen. In een aangrijpende performance bij de opening gaan zij samen, geknield in een soort versimpelde witte dwangbuizen, als scharrelkippen op zoek naar Appie's dagelijkse dosis werkzame pillen. Een impressie van deze performance is te zien via de Instagrampagina's van beide kunstenaars. In de periode dat de tentoonstelling loopt, is het de bedoeling van Lisette dat Appie dagelijks naar de galerie gaat om zijn dosis pillen bij elkaar te scharrelen vanaf vloerinstallatie—belangrijk voor de voortzetting van het conceptuele performancewerk. Zo zijn Appie's dagelijks leven en het kunstwerk met elkaar vervlochten, zoals ook zijn trauma vervlochten is met zijn leven en Lisette's kunst vervlochten is met dat van haar.

Ook **Melle Hammer** koos met zijn werk *Het smoel van trauma* voor een vorm waarin Appie onderdeel is van het kunstwerk. Het werk begon met drie steentjes, uitgekozen door Appie, elk met een eigen vorm en karakter. Deze steentjes hebben ze samen, onder begeleiding, in zilver gereproduceerd, afgewerkt en gepolijst. Daarna zijn de steentjes in loden pagina's geperst waar ze hun afdruk hebben achtergelaten. De loden pagina's, ondersteund en in vorm gehouden door een laag porseleingips, vormen een soort dossier. De oorspronkelijke steentjes zijn naar het graf van Appie's eerste vrouw gebracht. Appie heeft de zilveren steentjes bij zich die passen in de afdrukken in de pagina's en is daarmee de drager van het eigenlijke kunstwerk. Het kunstwerk kan dus alleen in zijn volledigheid beleefd worden in aanwezigheid van Appie. Dit vormgegeven archief van een afscheid maakte veel indruk op mij. Het is zwaar en licht door de materialen en de kleuren, vertelt zonder woorden een verhaal over het rituele aspect van afscheid nemen en herinneren.

Ook **Ray Fuego**, droeg met zijn werk getiteld *Bolo di entropia* bij aan de opening van de tentoonstelling in de vorm van een performance waarvan een klein, maar significant, stukje te horen is via de Instagram van Agata: "Als ik val mag ik dan breken in splinters en in brokken zodat je me niet kan lijmen? Geen enkele kunstenaar is heel. Er ontbreken stukjes in."

Ik sprak met Appie in de galerie over de tentoonstelling en de werken die door en soms met hem tot stand gekomen zijn. Hij legde uit waarom hij deze vorm gekozen had, waarin hij als curator andere kunstenaars uitdaagt met zijn verleden en wat het met hem gedaan heeft:

'De aanleiding was eigenlijk dat ik met Agata samen iets zou gaan doen. Ze wilde dat ik met mijn medisch dossier mee zou doen in een filmpje van haar. Maar dat ging niet door en toen ben ik verder gaan denken over dat idee om mezelf kwetsbaar op te stellen in de kunst van anderen. Ken je het boek van Bessel van der Kolk, waarin hij over trauma schrijft en over het speelelement dat nodig is om je geschiedenis te overschrijven? Dat sprak mij aan. Ik probeer met deze tentoonstelling spelen-derwijs anderen en mezelf uit te dagen en daarmee ruimte te creëren rond trauma en wat daaromheen speelt, zoals angst en schaamte. Ik wilde in mijn rol als curator niet alleen vragen maar ook geven aan de kunstenaars. De ander en mezelf verrassen door onderzoek via kunst. Dat dwingt ook mij om iedere keer opnieuw te kijken naar mijn geschiedenis. Alle kunstenaars zeiden meteen ja, zonder voorbehoud. En omdat ik me kwetsbaar opstelde, was er ook ruimte voor hen. Het meest bijzonder vind ik dat het onderzoek, dat ontstond vanuit een gedachte waarbij het eindresultaat niet vaststond, zulke goede kunstwerken heeft opgeleverd. Ik heb me ook echt opengesteld, omdat ik geloof dat kwetsbaarheid ook een kracht kan zijn. Ik denk dat trauma minder schadelijk is dan hoe we ermee omgaan, door de schaamte en angst die het oproept. Ik wilde het begrip trauma ook meer ruimte geven met deze manier van werken. En ik ben verrast, en ook niet, want het zijn allemaal geweldige kunstenaars, door de kwaliteit van de kunstwerken die uit deze zoektocht naar kwetsbaarheid voortgekomen zijn. De opening zelf was ook een soort kunstwerk, een ode aan het maken. Ik denk nog na over hoe ik de unieke sfeer van dat moment vast kan houden. Misschien dat ik nog een boekje maak van de tentoonstelling. Tot die tijd is het werk in ieder geval te zien via de Instagrampagina's van alle deelnemende kunstenaars.'

93

JOANNEKE MEESTER

All you need is love

2024

Aambeeldstraat

Uit de groeiende collectie kunstwerken van Joanneke Meester, ook bekend als TrashHealer, die ze in Amsterdam op straat creëert met afgedankte spullen die ze vindt bij afvalplaatsen. Volg haar collectie op Instagram en ontdek haar volledige oeuvre op

www.joannekemeester.com.

